

TALLINNA KOOLIÕPETAJATE ROODU

SÕTTAMINEKU

14. JAAN. 1919

AASTAPÄEVA PÜHITSEMISE

MÄLESTUSELEHT

★

DULCE ET DECORUM EST PRO PATRIA MORI

ELLI JÕELEHT

GUSTAV JÜRGENSON

TEOFIL LUKK

JOHANNES MIRKA

ANTON ÕUNAPUU

I.

Langenute mälestuseks.

Nüüd aastad möödas, kui algas sõjakäik,
see nõudis ohvreid, mis olid kallid meile.
Täna teil hüüame: Magage rahus
kuni te rõõmule ükskord ärkate.

Hingake rahus mullases majas!
Teil möödas kannatus ja otsas teie vaev.
Inglite hääled teile nüüd laul'vad,
kuni te rõõmule ükskord ärkate.

II.

Roodu sõjalaul.

See kuulus Karss ja Erserum
sajd ära võetud, kui löi trumm.
See kuulus Karss ja Erserum
sajd ära võetud, kui löi trumm.

Kui sõjateed käis meie rood,
siis juhtusid tal mitmed lood.
Kui Eesti poisid sõtta läind,
siis Eesti neiud nutma jäid.

Kui lõpuks Tallinn maha jäi,
siis rong meid Taara linna tõi.
See kindral Anvelt oli siin,
siit läbi käis ta sõjaliin.

Ja tapakirves päevad-ööd
siin tegi oma hirmutööd.
Kuid kohe lõppes tapatöö,
kui päralt me jõudsime.

Veel Reolas vastu pani ta,
kuid pidi siitki putkama.
Siis tuli Kambja mõisa hoov --
meil esimene tuleproov.

Siis Aksi väljad, Prangli mõis
me vaprust imestada võis.
Seal Marguse ja Kimmo koht,
kus tekkis meile hädaoht.

Siin seati meile surmalõks
ja kuulid tegid priks ja pröks.
See oli esimene kord,
kus taplus meitelt nõudis verd.

Kuid mede poisid kindlaks jäid
ja punakaardi metsa löid.
Laisk lüli on, kes maha jääb,
kui tema ahel sõtta läeb...

Siis tuli vastu Tilleorg;
see oli sügav, sünk ja määrg.
Siin teised tegid tühja tööd,
ei pääsnud üle päevad-ööd.

Kuid meie rühm ei kohkunud,
vaid otsis üles jalapuud.
Ja kaksi-ratsi üks ja kaks,
kõik salk nii üle jõe läks.

Kui seda nägi läti poiss,
siis laskis jalga nii mis võis
Kui pragises meil automaat,
siis pakku jooksis vene „brat“.

Siit algas kiire sõjatants,
ja varsti paistis Võru kants;
Kuid meie eesmärk polnud siir
ja edasi läks sõjaliin.

Oh, armas Munamägi, sa
nüüd pidid imet nägema, —
paar meie poissi tormiga
lõid sada lätlast plagama.

Siis langes Uus ja Vana Nurss
ja pidi lõpma meie marss;
Siin sauna meie nõudsimel,
ja Võrru jälle jõudsimel.

Siis veel üks lahing rängasti
tõi kuulsust meie roodule:
see oli Savioja ees,
kus sada punast oli sees.

Kui andsime nii pauku paar
siis langes nende komissar,
Ja punanahad tundsivad,
kuis meie kuulid tabavad.

Nad läbi akna plehku said
ja talud meie kätte jäid;
ja nalja tegi nende kink:
üks hernekott ja seasink.

Marienburg oli viimne tipp,
kus lehvjs meie roodu lipp.
See kuulus Karss ja Erserum,
said ära võetud, kui löi trumm.

IN PERPETUAM REI MEMORIAM

JULIUS HEIMBERG

JAAN RUMMA

AUGUST UNIVER

JOHANNES MÄND

PEETER PÕLD

AADO SAAR

JOHANNES ÕUNAPUU

MIHKEL JÕKS

HUGO KIKAJON

ALEKSANDER MATVEJEV

*

Traditsiooniline kava aastapäeval:

1. Rivistumine.
2. Loendus ja kõne: rooduülem A. Veiderman.
3. Langenute ja surnute mälestamine.
4. Rivitult. — Tervitused. Kõned. Laul.

*

Täielikumad andmed roodu ajaloost on ilmunud koguteoses „Õhistöö“ Eesti riigi loomisel. 1927. a. Tallinna Õpetajate Seltsi kirjastus.

*

1931. a. otsuse kohaselt peab iga rooduliige sõjalaulule ühe salmi juurde luuletama.